

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง

การพัฒนาระเบียงวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กตำบลบางปลาโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทานการเก็บของเล่น

โดย

นางสาวทิพวัลย์ เพชรแดง

รหัสนักศึกษา 571081321051 ห้อง 8301

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษাপฐมวัย
ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2559

ชื่อเรื่อง การพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานการเก็บของเล่น

ปีการศึกษา 2560

ผู้จัดทำ นางสาวทิพวัลย์ เพชรแต่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา

ปริญญา ครุศาสตร์บัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย)

ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.สุนทร เทียนงาม

อาจารย์ อารีย์ พรหมเล็ก

อาจารย์ ชนม์ธิดา ยาแก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน ประชากรคือเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1)กิจกรรมการเล่นิทานการเก็บของเล่น เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อตกลงในการเก็บของเล่นและแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยการเก็บของเล่น ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา มีระเบียบวินัยการเก็บของเล่นเพิ่มขึ้นตลอด 3 สัปดาห์ จากร้อยละ 33.2 , 63.2 และ 88.33 ตามลำดับ ผลของการวิจัยนี้มีข้อวิจารณ์ถึงการนำกิจกรรมการเล่นิทานมาเป็นแรงจูงใจมาใช้ จึงมีผลให้ค่าร้อยละของความก้าวหน้าในพฤติกรรมเป็นไปได้ในลักษณะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บทคัดย่อ
กิตติกรรมประกาศ
สารบัญ
สารบัญตาราง
สารบัญภาพ
แผนการจัดประสบการณ์

บทนำ

1 บทนำ

ความสำคัญของปัญหา
วัตถุประสงค์ของการวิจัย
ความสำคัญของการวิจัย
ขอบเขตของการวิจัย
นิยามคำศัพท์
ผลที่คาดว่าจะได้รับ

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546
พัฒนาการ
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการและการเสริมแรง
ระเบียบวินัย
ของเล่น
นิทาน
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
การเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิเคราะห์ข้อมูล

4 ผลการวิจัย

5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ
วัตถุประสงค์การวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
วิธีวิจัย
ผลการวิจัย
การอภิปรายผล
ข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก. แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัยเรื่องการพัฒนาระเบียบวินัย
การเก็บของเล่น โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานนิทานการเก็บของเล่น
ข. ภาพประกอบกิจกรรมการเก็บของเล่น และภาพขณะเล่านิทาน
ค. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
ง. หนังสือนิทาน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลุล่วงลงได้ดีโดยอาศัยความร่วมมือของหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณ คณะท่านอาจารย์ที่ปรีksamหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี รวมไปถึงผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กที่ช่วยเหลือ และอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ องค์ความรู้อันมีประโยชน์และทรงคุณค่าให้แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงได้ ด้วยดี

องค์ความรู้และข้อมูลของงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้นำไปอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวทิพวัลย์ เพชรแต่ง
กรกฎาคม 2560

บทที่ 1 บทนำ

เรื่อง การพัฒนาระเบียงวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลาโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย มุ่งเน้นให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา การอบรมเลี้ยงดูที่ต้องการความอบอุ่น ความรัก ที่อบอุ่นกันไปในทุกๆด้านอย่างสมดุล ด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยให้เด็กทำกิจกรรมเรียนปนเล่น การเล่นที่มีกิจกรรมเหมาะสมกับวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีความสุขและมีคุณภาพ

การพัฒนาการเด็กผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยถือว่าเป็นงานของเด็ก การเล่นของเด็กปฐมวัย ควรจัดในรูปแบบกิจกรรมที่บูรณาการผ่านการเล่นเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเล่นจึงเป็นสิ่งที่ดีที่สร้างประสบการณ์แก่เด็ก เรียนรู้สิ่งแวดล้อม เรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้อื่น กิจกรรมการเล่นในรูปแบบต่างๆจะนำเด็กไปสู่การรู้จักรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย รู้จักปรับตัว และควบคุมตนเอง เรียนรู้กฎกติกา จากการสังเกตเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ที่อยู่ในความรับผิดชอบ พบว่าเมื่อเด็กเล่นของเล่นเสร็จแล้ว เด็กจะเก็บของเล่นไม่เป็นระเบียบ เก็บของเล่นมาปะปนกัน เวลาเก็บของเล่นก็จะโยนของเล่นทำให้ของเล่นชำรุดเสียหาย จึงเกิดการวิจัย การพัฒนาระเบียงวินัยการเก็บของเล่นของเด็กโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น เพื่อให้เด็กได้รู้จักกฎกติกาการเล่นความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย เพราะเด็กวัยนี้รับสิ่งต่างๆได้ง่ายปลูกฝังสิ่งต่างๆได้ดีเพื่อจะแทรกซึมเข้าไปในตัวเด็ก จนเป็นผู้ใหญ่ให้รู้จักเคารพกฎกติกาการเล่นและแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่ดีในสังคม

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาระเบียงวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลาโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น

สมมติฐานการวิจัย

เมื่อจัดกิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น จะทำให้เด็กเกิดการมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นได้เข้าที่เรียบร้อยขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นชาย-หญิงอายุระหว่าง2-3ปี จำนวน 15 คนที่กำลังเรียนอยู่ในปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา

เนื้อหา

การใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่นเพื่อพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นได้เป็นระเบียบและเข้าที่ได้เรียบร้อยขึ้น

ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2560 ระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที

ตัวแปร

ตัวแปรต้น กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น
ตัวแปรตาม ความมีระเบียบวินัยการเก็บของเล่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กสามารถจัดเก็บของเล่นได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. นำผลงานที่เด็กได้จัดทำไปใช้เป็นแบบอย่างในการพัฒนากิจกรรมสำหรับเด็กด้านอื่นๆ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึงเด็กชาย-หญิง อายุระหว่าง2-3ปี จำนวน 15 คนที่กำลังเรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

2. ระเบียบวินัย หมายถึงแบบแผน กฎเกณฑ์ ที่กำหนดไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ คนที่มีระเบียบวินัยเป็นคนที่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนได้ตามแบบแผน กฎเกณฑ์ แบบข้อบังคับของสังคมนั้นได้โดยอาจจะใช้กฎเกณฑ์ข้อบังคับเป็นเครื่องกำหนดให้ทำตาม ซึ่งเรียกว่าระเบียบวินัยภายนอกหรืออาจจะปฏิบัติเพราะตระหนักถึงความถูกต้องเหมาะสม ดึงมาด้วยตัวเอง

3. การเก็บของเล่น หมายถึงของเล่นควรเก็บแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ค้นหา
ง่าย เมื่อนำมาเล่นและเก็บลงกล่องหรือในชั้นวางให้เป็นระเบียบเรียบร้อย หลัง
จากเล่นเสร็จแล้วทุกครั้ง

4. ของเล่น หมายถึงของสำหรับเด็กเล่นเพื่อให้อ่านหรือเพลิดเพลิน

5. กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง การเล่านิทานให้ลูกฟัง เป็นการเล่าเรื่องหรือ
ถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานที่พ่อแม่ ผู้ใหญ่ หรือครูเล่าให้เด็กฟัง อาจจะเป็นเรื่อง
ราวที่เล่าสืบต่อกันมา เรื่องที่แต่งขึ้นใหม่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กมีความ
สนุกสนาน และสอดแทรกแนวคิด คุณธรรม ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางใน
การดำเนินชีวิต ให้เด็กเข้าใจ ด้วยน้ำเสียง ท่าทาง สื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้
การเล่านิทานนั้นน่าสนใจและสนุกสนานมากขึ้น

6.การพัฒนา หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่วไป เช่น

การพัฒนาชุมชน พัฒนาประเทศ คือ

การทำสิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้น เจริญขึ้น

สนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ให้ได้ดียิ่งขึ้น

“การพัฒนา”

เป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพอใจ

ไปสู่สภาพที่น่าพอใจ

การพัฒนาเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่ง

การพัฒนาความสัมพันธ์โดยตรงกับความเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลง

ที่มีการวางแผนไว้แล้ว คือการทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไป

โดยมุ่งหมายว่า ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นจะดีกว่าลักษณะเก่า

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. เด็กสามารถจัดเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

3. ครูผู้สอนอื่นๆสามารถนำรูปแบบการพัฒนาความมีระเบียบวินัยการเก็บของ
เล่นด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน จากงานวิจัยนี้ไปใช้พัฒนาความมีระเบียบวินัยใน
ตนเองให้กับเด็กในความปกครองได้ด้วยตนเอง

บทที่2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. สารสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช2546

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

จุดหมาย

การพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

- 1.ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี
- 2.ใช้อวัยวะของร่างกายได้คล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กัน
- 3.มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย
- 4.รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
- 5.ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
- 6.สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
- 7.สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว

การจัดประสบการณ์

1. หลักการจัดประสบการณ์ ควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญต่อไปนี้

- 1.1 เลี้ยงดูเด็กให้มีสุขภาพที่ดีและปลอดภัย
- 1.2 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กด้วยวาจาและท่าทีที่อบอุ่นเป็นมิตร
- 1.3 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ความต้องการและพัฒนาการของเด็ก
- 1.4 จัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก
- 1.5 ประเมินการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 1.6 ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

2. แนวการจัดประสบการณ์

- 2.1 ดูแลสุขภาพอนามัยและตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายและจิตใจของเด็ก
- 2.2 สร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น ความไว้วางใจ และความมั่นคงทางอารมณ์
- 2.3 จัดประสบการณ์ตรง ให้เด็กได้เลือก ลงมือกระทำและเรียนรู้จาก ประสบการณ์สัมผัสทั้ง ๕ และการเคลื่อนไหวผ่านการเล่น
- 2.4 เปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แวดล้อมและสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กอย่างหลากหลาย
- 2.5 จัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้และของเล่นที่สะอาด ปลอดภัย เหมาะสมกับเด็ก
- 2.6 ใช้การสังเกตและติดตามการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
- 2.7 ให้ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก

3. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะพื้นฐานของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดกิจกรรมควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็กตามวัย โดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการอบรมเลี้ยงดูตามวิถีชีวิตประจำวันและการเล่นของเด็กตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัย ดังนี้

- 3.1 การฝึกสุขนิสัยและลักษณะนิสัยที่ดี เป็นกิจกรรมที่สร้างเสริมสุขนิสัยที่ดีในเรื่องการรับประทานอาหาร การนอน การทำความสะอาดร่างกาย การขับถ่าย

ตลอดจนปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพอนามัยและการแสดงมารยาทที่สุภาพ นุ่มนวล แบบไทย

3.2 การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการรับรู้ผ่าน ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการมองเห็น การได้ยินเสียง การลิ้มรส การได้กลิ่น และการสัมผัส จำต้องสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกันในด้านขนาด รูปร่าง ความยาว สี น้ำหนัก และผิวสัมผัส เช่น การเล่นมองตนเองกับกระจกเงา การเล่นของเล่นที่มีพื้นผิวแตกต่างกัน เป็นต้น

3.3 การฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตา เป็นกิจกรรมที่ฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือให้พร้อมที่จะหยิบจับ ฝึกการทำงานอย่างสัมพันธ์กันระหว่างมือและตา รวมทั้งฝึกให้เด็กรู้จักคาดคะเน หรือระยะทางของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเทียบกับตัวเองในลักษณะใกล้กับไกล เช่น มอง โหมบยาส์ที่มีสีและเสียง ร้อยลูกปัด เล่นพลาสติกสร้างสรรค์ เล่นหยอดบล็อกรูปทรงลงกล่อง ตอกหมุด โยนรับลูกบอล ตักน้ำหรือทราย ใส่ภาชนะ เป็นต้น

3.4 การเคลื่อนไหวและการทรงตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อแขนกับขา มือกับนิ้วมือ และส่วนต่างๆ ของร่างกายในการเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายทุกส่วน โดยการจัดให้เด็กเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก ตามความสามารถของวัย เช่น ค่ำ คลาน ยืน เดิน เล่นนิ้วมือ เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามเสียงดนตรี วิ่งไล่จับ ปีนป่ายเครื่องเล่นสนาม เล่นชิงช้า ม้าโยก ลากจูงของเล่นมีล้อ ชีจักยานสามล้อ เป็นต้น

3.5 การส่งเสริมด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเลี้ยงดู ในการตอบสนองความต้องการของเด็กด้านจิตใจ โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและมีความสุข เช่น อุ้ม โอบกอด ตอบสนองต่อความรู้สึกที่เด็กแสดงออก เป็นต้น

3.6 การส่งเสริมทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์กับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู และบุคคลใกล้ชิด โดยการพูดคุยหยอกล้อหรือเล่นกับเด็กหรือพาเด็กไปเดินเล่นนอกบ้าน พบปะเด็กอื่นหรือผู้ใหญ่ เช่น เล่นจ๊ะเอ๋ พาไปบ้านญาติ เป็นต้น

3.7 การส่งเสริมทักษะทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียง เลียนเสียงพูดของผู้คน เสียงสัตว์ต่างๆ รู้จักชื่อเรียกของตนเอง ชื่อพ่อแม่หรือผู้คนใกล้ชิด และ ชื่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ตลอดจนรู้จักสื่อความหมายด้วยคำพูดและท่าทาง เช่น ชีชวนและสอนให้รู้จักชื่อเรียกสิ่งต่างๆ จากของจริง เล่านิทานหรือร้องเพลงง่ายๆ ให้ฟัง เป็นต้น

3.8 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดตามจินตนาการของตนเอง เช่น ชีตเขียนวาดรูป เล่นสมมติ ทำกิจกรรมศิลปะ เล่นของเล่นสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งสามารถจัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น

3. พัฒนาการ

พัฒนาการ หมายถึง พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของร่างกายและแบบแผนของร่างกายทุกส่วน การเปลี่ยนแปลงนี้จะก้าวหน้าไปเรื่อยๆเป็นขั้นตอน จากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่ง ทำให้เด็กมีลักษณะและความสามารถใหม่ๆ เกิดขึ้น ซึ่งมีผลทำให้เจริญก้าวหน้าตามลำดับทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (สุชา จันทน์เอม ,2542 : 40)

ทิพย์ภา เชษฐไชยลิต (2541 : 1) ได้ให้คำจำกัดความของพัฒนาการว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน มีขั้นตอน เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านเจริญเติบโต อวัยวะและถดถอย และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลรวมของวุฒิภาวะและประสบการณ์

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 21) กล่าวว่าพัฒนาการเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทั้งที่สังเกตได้ง่าย ชัดเจน และมองเห็นได้ยาก ไม่ชัดเจน ตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า พัฒนาการเป็นกระบวนการพัฒนาของมนุษย์ในทุก ๆ ด้านของชีวิตตั้งแต่จุดเริ่มต้นของชีวิตจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งในลักษณะของการเจริญเติบโตและการถดถอย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งนำไปสู่ความมีวุฒิภาวะ จุดมุ่งหมายของการศึกษาพัฒนาการของมนุษย์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพัฒนาการ

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg)
ลอเรนส์ โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg อ้างถึงใน สิริมา ภิญโญ อนันตพงษ์, 2547 : 52-54) จบปริญญาโทและเอกที่มหาวิทยาลัยชิคาโก (ChicagoUniversity) และเป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ณ ที่นี้เขาได้รับทุนทำวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรม ซึ่งเขาได้ศึกษาการให้เหตุผลเชิง

จริยธรรมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นผู้ใหญ่ เป็นการศึกษาแบบระยะยาว (Longitudinal Study) และได้ตั้งทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ประกอบด้วย ขั้นตอนพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้นตอน มีระดับความคิดทางจริยธรรม 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับเริ่มมีจริยธรรม (2-10 ปี) มีลักษณะทำตามคำสั่งที่กำหนดว่าดีหรือไม่ ส่วนใหญ่จะมองผลของการกระทำว่าได้รับความเจ็บปวด หรือความพึงพอใจ และจะทำตามกฎหมายเกณฑ์ที่มีผู้มีอำนาจเหนือตนกำหนดไว้เป็น

ขั้นที่ 1 เด็กจะเคารพกฎเกณฑ์เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล เลือกทำแต่สิ่งที่น่าสนใจ ความพอใจมาให้ตน เท่านั้น การมองความสัมพันธ์ของคนยังแคบ มีลักษณะการแลกกัน ถือเกณฑ์กรรมสนองกรรมอย่าดีคนอื่น เพราะเขาจะดีเราตอบ

2. ระดับมีจริยธรรมตามกฎหมายเกณฑ์ มีลักษณะคล้ายตามประเพณีนิยม (10-16 ปี)

ขั้นที่ 3 เกณฑ์การตัดสินใจความถูกผิดอยู่ที่ผู้อื่นเห็นชอบการทำความดี คือ ทำสิ่งที่ทำให้ผู้อื่นพอใจ ช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อให้สังคมยอมรับ

ขั้นที่ 4 เกณฑ์การตัดสินความถูกผิดอยู่ที่ความเป็นระเบียบของสังคม และการกระทำตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคม ทำตามหน้าที่ของตน รักษากฎเกณฑ์

3. ระดับมีจริยธรรมของตนเอง มีลักษณะพยายามกำหนดหลักการทางจริยธรรมที่ต่างไปจากกฎเกณฑ์ของสังคม (16 ปีขึ้นไป)

ขั้นที่ 5 คิดถึงกฎที่จะเป็นประโยชน์สังคม คำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคล ยอมรับ กฎเกณฑ์ส่วนรวม

ขั้นที่ 6 คำนึงถึงหลักจริยธรรมตัดสินความถูกผิดจากจริยธรรมที่ตนยึดถือ จากสามัญสำนึกของตนเองจากเหตุผล คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ไม่คล้อยตามสังคม

ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget is Theory of Intellectual Development)

เพียเจต์ (Piaget, 1932 : 9-55) เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดจากการปรับตัวและการสร้างสมดุลระหว่างสติปัญญากับสภาวะแวดล้อมที่จะทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ พัฒนาการของมนุษย์มีความต่อเนื่องและเจริญขึ้นตามวุฒิภาวะ และ พัฒนาการของมนุษย์ย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาทางสติปัญญาของบุคคลนั้น เพียเจต์ (Piaget) ได้แบ่งขั้นตอนของพัฒนาสติปัญญาออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (sensorimotor operation)

2. ขั้นเริ่มคิดด้วยปัญญา (pre-operational thinking)
3. ขั้นคิดด้วยรูปธรรม (concrete operational thinking)
4. ขั้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา (formal prepositional thinking or formal operational thinking)

จากพัฒนาการทางสติปัญญาทั้ง 4 ขั้นนี้ เพียเจต์ (Piaget) ได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งขั้นพัฒนาจริยธรรมออกเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ระดับพัฒนาทางสติปัญญา

1. ขั้นรับรู้จากประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว (sensorimotor operation) อายุตั้งแต่แรกเกิด จนถึง 2 ขวบ
2. ขั้นเริ่มคิดด้วยปัญญา (pre-operational thinking) และขั้นเริ่มคิดด้วยรูปธรรม (early concrete operational thinking) อายุประมาณ 2-7 ปี
3. ขั้นคิดค้นด้วยรูปธรรมในช่วงปลาย (late concrete operational thinking) อายุ 7-11 ปี ถึงขั้นคิดตามแบบแผนของตรรกวิทยา (formal operational thinking) อายุตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไปถึง 15 ปี

ระดับพัฒนาทางจริยธรรม

1. ขั้นก่อนจริยธรรม เป็นขั้นที่ยังไม่มีความสามารถรับรู้สิ่งแวดล้อมได้อย่างละเอียด มีแต่ความต้องการทางร่างกาย
2. ขั้นยึดคำสั่ง ในขั้นนี้เด็กจะรับรู้สภาพสิ่งแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อผู้อื่น รู้จักเกรงกลัวผู้ใหญ่ เห็นว่าคำสั่งหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตาม
3. ขั้นยึดหลักแห่งตน เด็กสามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลประกอบการตัดสินใจและตั้งเกณฑ์ที่เป็นตัวของตัวเอง

ผลจากการวิจัยในระยะต่อมา เพียเจต์ (Piaget) ได้ตั้งเกณฑ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไว้ 6 เกณฑ์ คือ

1. การตัดสินจากเจตนาการกระทำ (intentional in judgment) เด็กเล็กจะตัดสินการกระทำจากปริมาณสิ่งของ ส่วนเด็กโตจะตัดสินจากเจตนาของการกระทำ

2. การตัดสินเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relativism in Judgment) เด็กเล็กจะตัดสินการกระทำโดยยึดเอาความเชื่อความเห็นของผู้ใหญ่ว่าดี ส่วนเด็กโตจะยึดเอาเหตุผลและสถานการณ์ประกอบการตัดสิน
3. ความเห็นอิสระจากการลงโทษ (independent of sanction) เด็กเล็กจะตัดสินว่าการกระทำใดไม่ดีจากการกระทำใดไม่ดีจากการถูกทำโทษ แต่เด็กโตจะตัดสินการกระทำใดไม่ดี เพราะสิ่งนั้นไปขัดกับเกณฑ์และเกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น
4. ใช้วิธีการแก้แค้น (use of reciprocity) วิธีนี้เด็กเล็กใช้น้อยกว่าเด็กโต
5. การลงโทษเพื่อตัดสินนิสัย (use of punishment as restitution and reform) เด็กเล็กจะสนับสนุนการลงโทษอย่างหนักเพื่อแก้แค้นนิสัย แต่เด็กโตไม่ค่อยเห็นด้วย
6. หลักธรรมชาติของความโชคร้าย (nationalist of misfortune) เด็กเล็กจะถือว่าการกระทำผิดจะต้องได้รับการลงโทษจากพระเจ้า

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่าตามแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget) เด็กเล็กจะมองกฎเกณฑ์ว่าเป็นสิ่งจริงจัง เปลี่ยนแปลงไม่ได้ (absolute) และมาจากอำนาจภายนอก (external) หมายความว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กเล็กจะอยู่ในลักษณะผิดว่ากันไปตามสิ่งที่สังเกตเห็นได้ โดยมีได้คำนึงถึงเจตนาของผู้กระทำ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการใช้ภาษา และความคิดของเด็กมีลักษณะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (egocentric) ทำให้ไม่สามารถมองเห็นหลาย ๆ สิ่งได้ ในเวลาเดียวกัน เมื่อเด็กโตขึ้นอายุประมาณ 11-12 ปี พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยนี้จะมีการเชื่อมโยงหาเหตุผล เด็กจะคำนึงถึงเจตนาของผู้ทำมากกว่าสิ่งที่สังเกตได้เฉพาะหน้า เนื่องจากเด็กวัยนี้สามารถมองเห็นหลาย ๆ สิ่งได้ในเวลาเดียวกัน เด็กโตจึงสามารถเข้าใจถึงเจตนาของผู้อื่นและสามารถยืดหยุ่นเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ได้ โดยตระหนักว่ากฎเกณฑ์เป็นเพียงข้อตกลงระหว่างบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์เท่านั้น นอกจากนี้ยังสามารถนำกฎเกณฑ์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ คือ เราสามารถควบคุมการตอบสนองได้ด้วยวิธีการเสริมแรง กล่าวคือ เราจะให้การเสริมแรงเฉพาะเมื่อมีการตอบสนองที่ต้องการ เพื่อให้กลายเป็นนิสัยติดตัวต่อไป

อาจนำไปใช้ในการปลูกฝังบุคลิกภาพของบุคคลให้มีพฤติกรรมตามแบบที่ต้องการได้

การแสดงพฤติกรรมสาธารณะ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เมื่อมีการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมจิตสาธารณะ ซึ่งอาจใช้ตัวเสริมแรงได้ เป็น 4 ประเภท คือ

1.1 ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของ (material reinforce) เป็นตัวเสริมแรงที่ประกอบได้ด้วยอาหาร ของที่เล่นได้ และ สิ่งของต่างๆ เช่น เสื้อผ้า ของเล่น รถยนต์

1.2 ตัวเสริมแรงทางสังคม (social reinforce) ตัวเสริมแรงทางสังคมเป็นตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องลงทุนซื้อหาอยู่กับตัวเราและค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพสูงในการปรับพฤติกรรม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ คำพูดได้แก่ คำชมเชย เช่น ดีมาก น่าสนใจมาก และการแสดงออกทางท่าทาง เช่น ยิ้ม จีบมือ

4. ระเบียบวินัย

ระเบียบวินัย หมายถึง ระเบียบวินัย เป็นโครงสร้างที่ผู้ใหญ่กำหนดขึ้นเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ว่าสิ่งใดที่เขาสามารถทำได้ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการควบคุมตนเองภายใต้เงื่อนไขที่จะเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ในสังคม ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี(ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ : คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล)

การเก็บของเล่น หมายถึง ของเล่นควรเก็บแยกเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ค้นหาง่ายเมื่อนำมาเล่นและเก็บลงกล่องหรือในชั้นวางให้เป็นระเบียบเรียบร้อย หลังจากเล่นเสร็จแล้วทุกครั้ง (การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่1)

ของเล่น หมายถึง ของเล่น (Toys)หมายถึง วัสดุต่างๆหรือของเล่นทั้งที่เป็นของเล่นจากวัสดุธรรมชาติและของเล่นที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมที่นำมาให้เด็กเล่นเพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้ วัสดุของเล่นเกี่ยวกับการสอน และให้ความรู้ ได้แก่ ภาพตัดต่อ ของเล่นประเภทเรียงลำดับ ของเล่นประเภทเชือก วัสดุการเล่นแบบซ่อนภาพและชุดหมุดดอก วัสดุการเล่นที่เป็นของจริง ได้แก่ ทราช น้ําและโคลน ดินเหนียวและแป้งโด อาหาร ไม้และเครื่องมือช่างไม้ วัสดุของเล่นเกี่ยวกับการสร้าง ได้แก่ บล็อก ชุดการสร้าง เลโก้ โดมิโน ของเล่น

ได้แก่ ของเล่นที่เป็นเครื่องใช้ในบ้านเรือน ของเล่นที่เป็นยานพาหนะ ของเล่นที่เป็นรูปสัตว์หรือตัวการ์ตูน การเล่นเป็นกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย เด็กจะใช้เวลาเล่นเพื่อเป็นการสำรวจตนเองและเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบๆตัวไปพร้อมๆกัน โดยเริ่มจากการใช้ประสาทสัมผัสด้านต่างๆลองผิดลองถูก เรียนแบบ แก้ปัญหา อันนำไปสู่การสร้างมโนทัศน์การเรียนรู้ การเล่นจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นำเด็กไปสู่การพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (ผู้เขียน: ดร. นิติธร ปิลวาสน์ ศึกษานิเทศก์ ระดับอนุบาล หมวด: เกี่ยวกับอนุบาล ถามครู.com)

5. นิทาน

ความหมายของนิทาน มีหน่วยงาน และนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของนิทานไว้ได้ ดังนี้

เกษลดา มานะจติและ อภิญญา มนูญศิลป์ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องเล่าต่อกัน มาโดยใช้วาจาหรือเล่าโดยแสดงภาพประกอบ หรือการเล่าโดยวัสดุอุปกรณ์ ใช้ประเภทต่างๆประกอบก็ได้เช่น หนังสือภาพ หุ่นหรือการใช้คนแสดงบทบาทลีลาเป็นไปตามเนื้อเรื่องของนิทานนั้นๆ แต่เดิมมานิทานถูกเล่าสู่กันและกันด้วยปากสืบกันมาเพื่อ เป็นเครื่องบันเทิงใจในยามว่าง และเพื่อถ่ายทอดความเชื่อความศรัทธาเลื่อมใสในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่ยึดถือของคนแต่ละกลุ่ม

วิไล มาศจรัส (2545 : 12) ได้กล่าวถึงความหมายของนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่นนิทานอีสป นิทานชาดก ในทางคติชนวิทยา ถือว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าสืบสานต่อกันมา ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในหลายอย่างของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่าซึ่งนิทานนั้นจะมีทั้งนิทานเล่าปากเปล่าจดจำกัน มาแบบมุขปาฐะและนิทานที่มีการเขียนการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542(2546 : 588) ได้ระบุความหมายของนิทานไว้ว่านิทาน หมายถึงเรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป

เกริก ยุ้นพันธ์(2547 : 8) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่าหมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่องขึ้น เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดแทรกคติสอนใจลงไป

ประคอง นิมมานเหมินทร์(2550 : 9)ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อกันมา จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองปลาบู่ทอง หรือ โสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ย่าตายายของเรา พ่อแม่ของเรารวมทั้งตัวเราเอง ไปจนถึงลูกหลานเหลน โหลนของเรา เป็นทอดๆ กันไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า บางครั้งก็แพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่อีกท้องถิ่นหนึ่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองอาจมีหลายสำนวน

แล้วแต่ความทรงจำ ความเชื่อ อารมณ์ของผู้เล่าและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น จากความหมายของนิทานดังกล่าว

คุณค่าของนิทานและวรรณกรรม

มีผู้แสดงทัศนะเกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือสำหรับเด็กไว้หลายท่านด้วยกัน ซึ่งสรุปรวมกันได้ดังนี้

1. ช่วยให้เด็กเกิดความพร้อม ความคล่องแคล่ว และเสริมสร้างให้รักการอ่านใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ช่วยเสริมทักษะและเสริมสร้างบุคลิกลักษณะนิสัย ค่านิยม ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม ซึ่งเป็นสื่อนำไปสู่การแสวงหาความรู้และประสบการณ์ ต่าง ๆ
3. ช่วยให้เด็กได้รับความบันเทิงและตอบสนองความสนใจของเด็กด้วยการอ่าน
4. ช่วยให้เด็กเข้าใจตัวเอง และผู้อื่น รวมถึงสิ่งที่ผ่านมาในอดีต ข่าวดารความรู้ ความคิด และ คาอธิบายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกต้อง อันจะทำให้เกิด โลกทรรศน์ กว้างไกล มีความรอบรู้ ท้นโลก ท้นเหตุการณ์
5. ช่วยลับสมองและส่งเสริมเชาวน์ปัญญาให้กับเด็ก
6. ช่วยเสริมสร้างให้เด็กมีความรู้สึกร่มมั่นคงในชีวิต มีความหวังในชีวิต มองเห็นทางออกของปัญญา
7. ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม สร้างศรัทธาในเอกลักษณ์ของชาติให้แก่เด็กซึ่งจะทำให้เด็กเห็นคุณค่าของความเป็นชาติและสถาบันที่สำคัญของชาติ
8. เป็นแหล่งบันเทิงใจให้เด็กเกิดจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางทิฆัมพร ศรีทอง (2554) ทำการวิจัย ใช้การนิทานและเพลงเพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความมีระเบียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน และการร้องเพลงในช่วงเวลาก่อนทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง

นางเกตมณี อาจวิชัย (2559) ทำการวิจัย การพัฒนานิยายในการเล่น นักเรียนอนุบาล 3 ขวบ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ขวบ มีวินัยในการเล่น

นางกาญจนา พงษ์เจริญ (2555) ทำการวิจัย การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น

นางติตตาม สันติวงศ์ (2554) งานวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการเสริมสร้างลักษณะนิสัยโดยใช้นิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียน มีวัตถุประสงค์ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม ความเมตตา กรุณา และปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และเสียสละตั้งแต่ระดับอนุบาล โดยการใช้นิทานส่งเสริมคุณธรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นนี้เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีคุณลักษณะที่ดีขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่าการมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัยสามารถที่จะสอนและปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องกับเด็กจึงควรได้ตระหนักถึง การคิดหาวิธีโดยเฉพาะการให้แรงเสริมเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่ดีต่อไปในอนาคต

บทที่3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นชาย-หญิง จำนวน 15 คน อายุระหว่าง 2-3 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ในความรับผิดชอบ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ระยะเวลาในการทดลอง มีระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ในวันทำการทดลองครั้งละ 20 นาที

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้

1.แผนการจัดประสบการณ์การเล่นจำนวน 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์ รวม 3 สัปดาห์ มีดังนี้

- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง แบ่งปันกันเล่น
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง ของเล่นแหลมคม
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง เล่นกันดีดี

3. ชุดนิทานระเบียบวินัยการเก็บของเล่น จำนวน 3 เรื่อง

การเล่านิทานเรื่องที่1 นานาเก็บของเล่น

การเล่านิทานเรื่องที่2 เป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ

การเล่านิทานเรื่องที่3 โมโมเก็บของเล่นแล้วนะ

4. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ

การพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน มีการดำเนินการดังนี้

-การสร้างแผนการจัดประสบการณ์ ขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

-หนังสือนิทานการเก็บของเล่นจำนวน 3 เรื่อง

5. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับ ไม่แสดงพฤติกรรม แสดงพฤติกรรม โดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู)และแสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง ทั้งนี้มีค่าการให้ค่าคะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ 0 1 2 ตามลำดับ

ส่วนที่1 - ระดับ 5 คะแนน

X

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทดลองใช้การพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา โดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นเด็กปฐมวัย ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้รวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคล ที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวัน

2. รวมคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนแต่ละวันให้ครบ 1 สัปดาห์

3. หาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์ จนครบ 3 สัปดาห์

4. แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน 3 สัปดาห์ ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการทำให้เด็กมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

**ตารางแสดงการดำเนินการทดลองใช้การพัฒนาระเบียงวินัยการเก็บของเล่น
สำหรับปฐมวัย**

สัปดาห์ที่	แผนการจัดประสบการณ์	ชื่อแผนการจัดประสบการณ์	เวลา	เครื่องมือ
1	จันทร์	หน่วยของเล่น	20นาที	นิทานเรื่อง นานาเก็บของเล่น
	อังคาร	เรื่องแบ่งปันกันเล่น	20นาที	
	พุธ		20นาที	
	พฤหัสบดี		20นาที	
	ศุกร์		20นาที	
2	จันทร์	หน่วยของเล่น	20นาที	นิทานเรื่อง เป็ด ป้าบไม่มีระเบียบ
	อังคาร	เรื่องของเล่นแหลมคม	20นาที	
	พุธ		20นาที	
	พฤหัสบดี		20นาที	
	ศุกร์		20นาที	
3	จันทร์	หน่วยของเล่น	20นาที	นิทานเรื่อง โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ
	อังคาร	เรื่องเล่นกันดีดี	20นาที	
	พุธ		20นาที	
	พฤหัสบดี		20นาที	
	ศุกร์		20นาที	

[illegible]

บทที่4 ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 3 สัปดาห์ มีรายการประเมิน 10 รายการ ดังนี้

1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
2. ไม่โยนของเล่นขณะเก็บของเล่น
3. ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
4. เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
5. เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน
6. เก็บของเล่นใส่กล่อง/ตะกร้า ได้เรียบร้อย
7. จัดวางเรียงของเล่นได้ถูกที่เรียบร้อย
8. ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น
9. ไม่ส่งเสียงดังเวลาเก็บของเล่น
10. เก็บของเล่นเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 2 คะแนน ดังนั้นเด็กจะมีคะแนนสำหรับการปฏิบัติ 10 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบใน 1 สัปดาห์ หรือปฏิบัติครบ 5 วัน คะแนนรวมจึงเป็นสัปดาห์ละ 100 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวม จำนวน 3 สัปดาห์ ดังนี้
ตาราง แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นใน 3 สัปดาห์

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 100 คะแนน		
	สัปดาห์ที่1	สัปดาห์ที่2	สัปดาห์ที่3
1 แพรวา	39	65	94
2 เฟส	34	60	75
3 ณา	34	60	92
4 มอรัชาน	30	65	86
5 น้ำตาล	31	63	90
6 กระแต	39	66	98
7 แคมบี้	28	64	84
8 ชันเดย์	29	63	75
9 ไอซ์	30	63	94
10 เก็ต	31	61	92

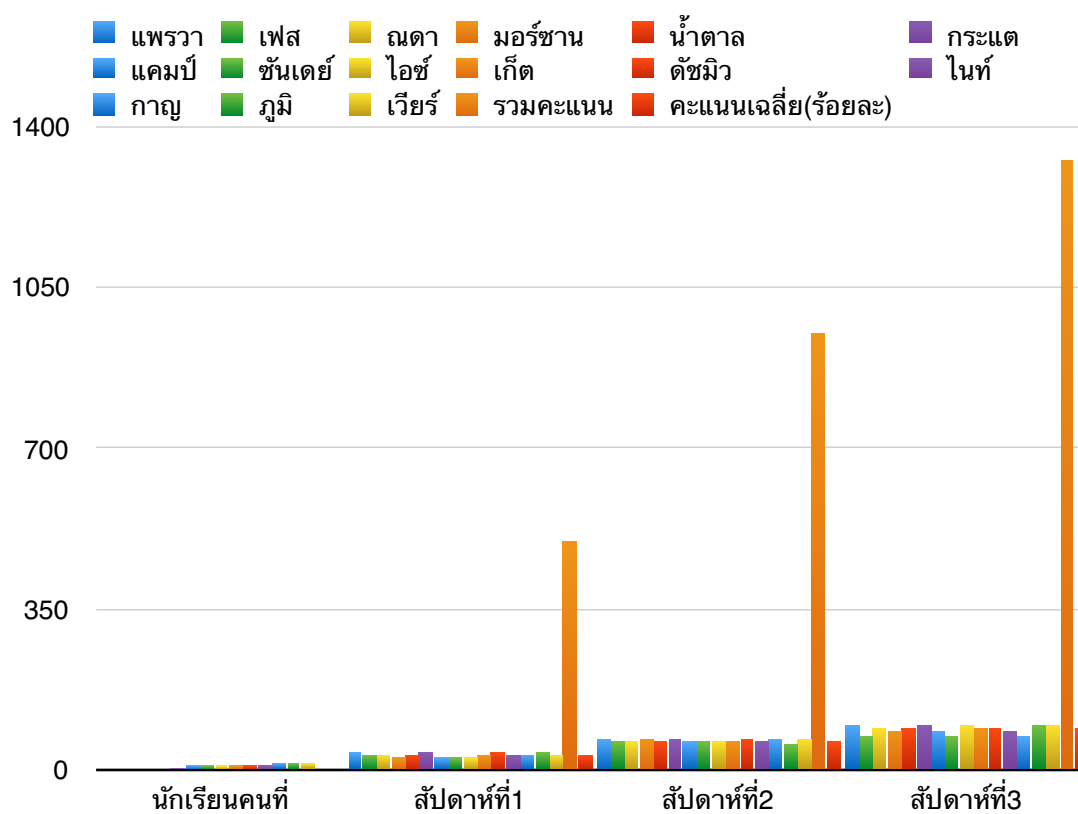
ตาราง แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจับเก็บของเล่นใน 3 สัปดาห์ (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนรวมเต็ม 100 คะแนน		
	สัปดาห์ที่1	สัปดาห์ที่2	สัปดาห์ที่3
11 ดัชมิว	41	68	91
12 ไนท์	32	63	86
13 กาญ	32	66	76
14 ภูมิ	36	56	97
15 เวียร์	32	65	95
รวม	498	948	1,325
คะแนนเฉลี่ย(ร้อยละ)	33.2	63.2	88.33

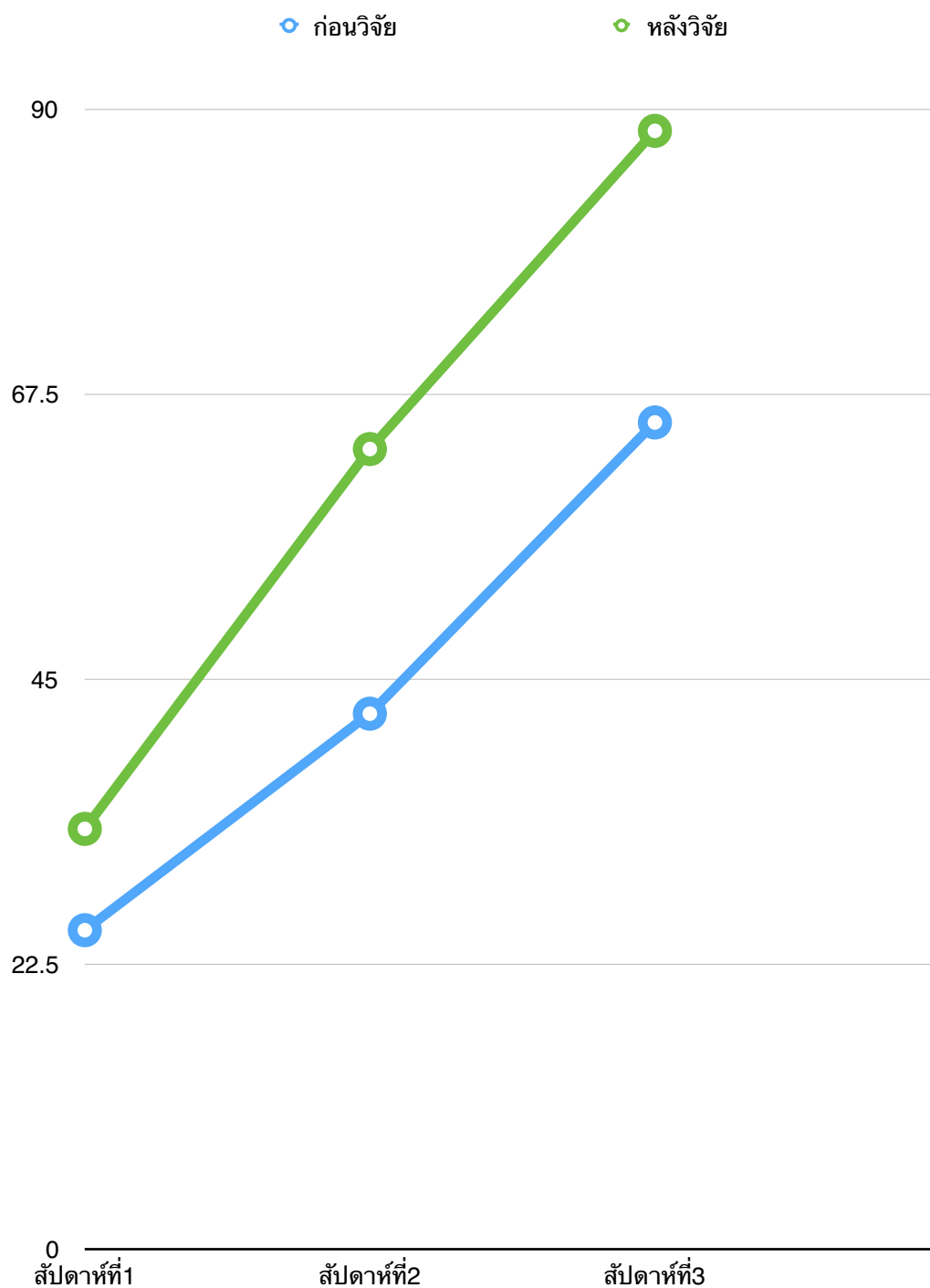
จากตารางแสดงค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการเล่นิทนาการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยใน 3 สัปดาห์เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มประชากร 15 คนที่เป็นเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา มีรายการประเมิน 10 รายการคือ

1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
2. ไม่โยนของเล่นขณะเก็บของเล่น
3. ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
4. เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
5. เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน
6. เก็บของเล่นใส่กล่อง/ตะกร้า ได้เรียบร้อย
7. จัดวางเรียงของเล่นได้ถูกที่เรียบร้อย
8. ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น
9. ไม่ส่งเสียงดังเวลาเก็บของเล่น
10. เก็บของเล่นเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด เด็กมีคะแนนจากผลการปฏิบัติกิจกรรมการเล่นิทนาการเก็บของเล่นรายสัปดาห์ ตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละ แสดงความก้าวหน้าจาก 33.2 , 63.2 , และ 88.33 ตามลำดับ

กราฟแท่งแสดงพฤติกรรมระเบียบวินัยการเก็บของเล่น

กราฟแท่งแสดงพฤติกรรมระเบียบวินัยการเก็บของเล่น

บทที่5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การมีระเบียบวินัยในตนเองจะต้องมีการพัฒนาตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ซึมซาบสิ่งต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ถ้าผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กสอนในสิ่งดีๆก็จะทำให้เด็กได้เรียนรู้รับรู้สิ่งดีๆ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมรวมทั้งการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในวัยต่อไป จากการศึกษาค้นคว้างานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสนใจการพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานเป็นแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพและความพร้อมของเด็กปฐมวัย ดังรายละเอียดการดำเนินงาน ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นชาย-หญิง จำนวน 15 คน อายุระหว่าง 2-3 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ในความรับผิดชอบ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

ระยะเวลาในการทดลอง มีระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ในวันทำการทดลองครั้งละ 20 นาที

วิธีวิจัย

1.ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย ในด้านเด็กในความรับผิดชอบยังขาดระเบียบวินัยในตนเองซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องระเบียบวินัยการเก็บของเล่น

2.ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านคุณธรรม เรื่องระเบียบวินัยการเก็บของเล่น เป็นคุณลักษณะตามวัยด้านอารมณ์-จิตใจ

3.ศึกษาแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหาและกิจกรรมที่จะนำมาใช้การปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ

4.ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

7. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

8. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบางปลา ครบทั้งจำนวน 15 คน

9. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

10. ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มประชากร

11. เขียนรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล มีระเบียบวินัยการเก็บของเล่นอยู่ในระดับสูงมีการพัฒนาที่ดีตามข้อตกลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอด 3 สัปดาห์ จากระดับค่าร้อยละ 33.2 , 63.2 , และ 88.33 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

ผลจากการใช้กิจกรรมการเล่านิทานการเก็บของเล่นเพื่อพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่น ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการพัฒนาและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน การเตรียมงานโดยการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผน และเตรียมงาน เพื่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การ เล่านิทานจำนวน 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์ รวม 3 สัปดาห์ มีดังนี้

- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง แบ่งปันกันเล่น
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง ของเล่นแหลมคม
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง เล่นกันดีดี

2. ชุดนิทานระเบียบวินัยการเก็บของเล่น จำนวน 3 เรื่อง

การเล่นนิทานเรื่องที่1 นานาเก็บของเล่น
การเล่นนิทานเรื่องที่2 เป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ
การเล่นนิทานเรื่องที่3 โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ

ข้อเสนอแนะ

1.แผนการจัดประสบการณ์การเล่นนิทานจำนวน 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์ รวม 3 สัปดาห์ มีดังนี้

- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง แบ่งปันกันเล่น
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง ของเล่นแหลมคม
- แผนการจัดประสบการณ์เรื่อง เล่นกันดีดี

3. ขุดนิทานระเบียบวินัยการเก็บของเล่น จำนวน 3 เรื่อง

การเล่นนิทานเรื่องที่1 นานาเก็บของเล่น
การเล่นนิทานเรื่องที่2 เป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ
การเล่นนิทานเรื่องที่3 โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ

ข้อเสนอแนะ

จากที่มีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการ การพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นสามารถนำมาสรุปดังนี้

1. ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีความสนใจในช่วงสั้นต้องจัดกิจกรรมการเล่นให้เด็กมีความประทับใจ
2. การกำหนดเวลาการเก็บของเล่นหรือกิจกรรมที่เด็กกำลังปฏิบัติเพราะเด็กดูเวลาไม่เป็น
3. การดำเนินการพัฒนาระเบียบวินัยการเก็บของเล่นมักถูกมองว่าเป็นเรื่องยาก แต่ความเป็นจริงแล้วสามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในเด็กทุกวัย แต่ต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง
- 4.เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงความสะดวกคล้อยกับความพร้อมมูลภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาทำการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านอื่นๆ อีก นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยควรดำเนินการกับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีลักษณะเฉพาะต่อไป

สรุป

รายงานผลการวิจัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญผู้วิจัยจะต้องเขียนเผยแพร่เพื่อให้เป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการเขียนรายงานผลการวิจัยจะเขียนให้เห็นถึงแนวคิดตั้งแต่เริ่มมีปัญหการเรียนรู้ การสอน แนวทางในการดำเนินการแก้ปัญหา และผลลัพธ์หรือข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยในชั้นเรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546.
กรุงเทพ: โรงพิมพ์คุรุสภา

นางกาญจนา พงษ์เจริญ. การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บ
ของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย. โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา 2555

ต้องจิตต์ จิตดี. (2547).การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของเด็ก
ปฐมวัย.ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิตยา ประพุดติกิจ. (2539).การพัฒนาเด็กปฐมวัย (Developing Young
Children).กรุงเทพ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต.การปรับพฤติกรรม.พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพ:สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.2549

นางเกตมณี อาจวิชัย.การพัฒนาในการเล่นชั้นอนุบาล 3 ขวบ โรงเรียนบ้าน
หนองบอน(นัยนานันท์อนุสรณ์).สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน:กระทรวงศึกษาธิการ 2559.

พรทิพย์ วิน โกมินทร์.นิทานละครและหุ่นสำหรับเด็ก.กรุงเทพ: โอเดียนสโตร์.
2542

ภาคผนวก

ภาพตอนเล่นนิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 1

เล่นนิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 1

เล่นนิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 2

เล่นนิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 2

เล่านิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 3

เล่นนิทานและเก็บของเล่น

สัปดาห์ที่ 3

แผนการการจัดประสบการณ์
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สัปดาห์ที่ 1 สอนวันที่ 3-7 กรกฎาคม 2560
แผนที่ 1 หน่วยการเล่น เรื่องแบ่งปันกันเล่น

จุดประสงค์

1. แสดงการแบ่งปันของเล่นของเด็กได้
2. รู้จักเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบวินัย
3. บอกวิธีการเก็บของเล่นกับเพื่อนๆ ได้

สาระการเรียนรู้

การเล่นร่วมกับผู้อื่น ควรรู้จักการแบ่งปันกันเล่น และเมื่อเล่นเสร็จควรเก็บของเล่นเข้าที่ให้ เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ทิ้งเกลื่อนกลาด

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง "การเก็บของเล่น" พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นสอน

1. ครูเล่านิทานเกี่ยวกับระเบียบวินัยการเก็บของเล่น เรื่อง "นานาเก็บของเล่น"
2. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหานิทานที่เล่าให้ฟัง และตั้งคำถามให้เด็กคิด เช่น ทำไมเด็กจึงต้องเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบวินัย
3. ครูตั้งคำถามให้เด็กๆ ได้คิด การแบ่งปันกันเล่นทำอย่างไร และบอกวิธีการเก็บของเล่นกับเพื่อนที่ได้จากนิทาน

ขั้นสรุป

- เด็กและครูร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากนิทาน เรื่อง "นานาเก็บของเล่น"

สื่อการสอน

- เพลง
- นิทาน "เรื่องนานาเก็บของเล่น"

แผนการการจัดประสบการณ์
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สัปดาห์ที่ 2 สอนวันที่ 11-14 กรกฎาคม 2560
แผนที่ 2 หน่วยการเล่น เรื่อง ของเล่นแหลมคม

จุดประสงค์

1. บอกอันตรายจากของเล่นของแหลมคมได้
2. รู้จักเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบวินัย
3. บอกวิธีการเก็บของเล่นกับเพื่อนๆ ได้

สาระการเรียนรู้

การระมัดระวังตนเองในการเล่นจากของแหลมคม และเมื่อเล่นเสร็จควรเก็บของเล่นเข้าที่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ทิ้งเกลื่อนกลาด

ขั้นนำ

1. ครูนำรูปภาพของแหลมคมมาให้เด็กดู และร่วมกันสนทนาจากภาพที่เห็นว่าควรเล่นหรือไม่และบอกการป้องกันการเล่นจากของแหลมคม

ขั้นสอน

1. ครูเล่านิทานเกี่ยวกับระเบียบวินัยการเก็บของเล่น เรื่อง "เป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ"
2. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหานิทานที่เล่าให้ฟัง และตั้งคำถามให้เด็กคิด เช่น ทำไมเด็กจึงต้องเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบวินัย
3. ครูตั้งคำถามให้เด็กๆ ได้คิด เช่น วิธีการเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือน เป๊ปป๊าบจะเป็นอย่างไร

ขั้นสรุป

- เด็กและครูร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากนิทาน เรื่อง "เป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ"

สื่อการสอน

- รูปภาพของแหลมคม
- นิทาน "เรื่องเป๊ปป๊าบไม่มีระเบียบ"

**แผนการการจัดประสบการณ์
กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาล
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สัปดาห์ที่ 3 สอนวันที่ 17-21 กรกฎาคม 2560
แผนที่ 3 หน่วยการเล่น เรื่อง เล่นกันดีดี**

จุดประสงค์

1. บอกวิธีการเล่นด้วยกันดีได้
2. รู้จักเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบวินัย
3. บอกวิธีการเก็บของเล่นกับเพื่อนๆ ได้

สาระการเรียนรู้

การเล่นของเล่นควรเล่นด้วยกันดีและแบ่งปันกันเล่น และเมื่อเล่นเสร็จควรเก็บของเล่นเข้าที่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ทิ้งเกลื่อนกลาด

ชั้นนำ

1. ครูและร่วมกันร้องเพลง "เล่นกันดีดี"พร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลง

ชั้นสอน

1. ครูเล่านิทานเกี่ยวกับระเบียบวินัยการเก็บของเล่น เรื่อง "โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ"
2. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหานิทานที่เล่าให้ฟัง และตั้งคำถามให้เด็กคิด เช่น ทำไมเด็กจึงต้องเก็บของเล่นให้เป็นระเบียบวินัย
3. ครูตั้งคำถามให้เด็กได้ตอบ การเล่นกันดีควรทำอย่างไร

ขั้นสรุป

- เด็กและครูร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากนิทาน เรื่อง "โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ"

สื่อการสอน

- เพลง
- นิทาน "เรื่อง โม โมเก็บของเล่นแล้วนะ"

